

Vid förra årets riksdag väcktes af oss, uti motioner till Andra Kammaren, n:is 154 och 189, förslag om införande af värnskatt till betäckande af för förswarets stärkande nödiga utgifter. De skäl, som då talade för en sådan skatts åsättande, kvarstå ännu oförändrade och hafva till och med vunnit i styrka genom de ökade kraf i nyssnämnda hänseende, som af Kongl. Maj:t blifvit framställda. Då härtill kommer, att de skäl, som för bevillningsutskottet förefunnos vid dess afstyrkande »för närvarande» af motionerna, nu mera, enligt vår åsigt, till väsentlig del bortfallit, sedan det visat sig, att för uppgörande af 1893 års statsreglering Kongl. Maj:t behöft taga i anspråk föregående års besparingar till icke oansenliga belopp samt i perspektiv stält införande af ytterligare konsumtionsskatter, så våga vi nu åter draga denna fråga inför Riksdagen till dess pröfning.

Under åberopande af de skäl, som i berörda motioner finnas angifna, och utgående från den synpunkten, att den större inkomsten, oafsedt dess större förmåga att bära en större skattebörda, har ur ekonomisk synpunkt äfven ett större intresse af försvaret, anse vi, att de utgifter, som erfordras för försvarets stärkande, böra drabba inkomsten, i den mån densamma ökas, och att sålunda dessa ökade utgifter böra af en progressiv skatt betäckas. Den progression, vi sålunda tänkt oss

N:o 153.

Af herrar G. Jansson i Krakerud och A. Åström, om införande af en progressiv värnskatt.

Vid förra årets riksdag väcktes af oss, uti motioner till Andra Kammaren, n:is 154 och 189, förslag om införande af värnskatt till betäckande af för förswarets stärkande nödiga utgifter. De skäl, som då talade för en sådan skatts åsättande, kvarstå ännu oförändrade och hafva till och med vunnit i styrka genom de ökade kraf i nyssnämnda hänseende, som af Kongl. Maj:t blifvit framställda. Då härtill kommer, att de skäl, som för bevillningsutskottet förefunnos vid dess afstyrkande »för närvarande» af motionerna, nu mera, enligt vår åsigt, till väsentlig del bortfallit, sedan det visat sig, att för uppgörande af 1893 års statsreglering Kongl. Maj:t behöft taga i anspråk föregående års besparingar till icke oansenliga belopp samt i perspektiv stält införande af ytterligare konsumtionsskatter, så våga vi nu åter draga denna fråga inför Riksdagen till dess pröfning.

Under åberopande af de skäl, som i berörda motioner finnas angifna, och utgående från den synpunkten, att den större inkomsten, oafsedt dess större förmåga att bära en större skattebörda, har ur ekonomisk synpunkt äfven ett större intresse af försvaret, anse vi, att de utgifter, som erfordras för försvarets stärkande, böra drabba inkomsten, i den mån densamma ökas, och att sålunda dessa ökade utgifter böra af en progressiv skatt betäckas. Den progression, vi sålunda tänkt oss

såsom möjlig och lämplig, skulle bestå deri, att vid beräkandet af denna skatt, som för öfrigt utginge efter allmänna bevillningens principer, bevillningsbeloppet höjdes med en tiondedels procent för hvarje åsatt bevillningskrona, hvilken höjning inträdde der de nu gällande bevillningsafdragen upphöra, eller vid åsatta 20 kronors bevillning.

Progressionen finge då följande utseende: den som uppskattas till och påföres bevillning

för	20	kr.	utgjorde värnsskatt såsom för bevillning af	20,40	kr.
»	30	»	»	»	»
»	40	»	»	»	»
»	50	»	»	»	»
»	100	»	»	»	»
»	200	»	»	»	»
»	500	»	»	»	»
»	1000	»	»	»	»

o. s. v.

Då vi emellertid med detta förslag icke vilja rubba de förhållanden, som för närvarande bestå i fråga om utgörande af hittills gällande skatter för militära ändamål, och då 1891 års statsreglering för fjerde och femte hufvudtitlarne, som slutade på en summa af 30,005,300 kronor, väl antagligen torde få anses som norm för hvad statskassan under vanliga förhållanden och utan tillgripande af nya inkomstkällor härför kan lemna, hafva vi tänkt oss, att blott den summa, som *utöfver* dessa trettio millioner kan blifva erforderlig för dessa hufvudtitlar, bör på ofvannämnda sätt såsom *progressiv värnsskatt* utgå.

Vi våga sålunda föreslå:

att Riksdagen måtte besluta införande af en progressiv värnsskatt att betäcka de utgifter, hvarmed fjerde och femte hufvudtitlarne öfverstiga trettio millioner kronor;

att denna värnsskatt utgöres i likhet med hvad nu är stadgad för den allmänna bevillningen;

att dervid bevillningsbeloppet, hvarefter skatten skall beräknas, så snart det uppgår till 20 kronor, ökas med en tiondedels procent för hvarje bevillningskrona; samt

att vid inkomst af fast egendom samma förhöjning efter derå åsatt bevillning beräknas.

Vi anhålla vördsamt om remiss till vederbörligt utskott, samt att utskottet vid behandlingen af denna motion tackes föreslå de förändringar, som för vinnande af motionens syfte erfordras.

Stockholm den 30 januari 1892.

A. Åström.

G. Jansson,
Krakerud.

I motionens syfte instämma:

N. Boström.

J. E. Wikstén.

Nils Wallmark.

J. A. Lundström.

Joh. Nydahl.

N:o 154.

Af herr **C. Wallis m. fl.**, om *skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran om framläggande af förslag till införande af progressiv arfskatt.*

Arfskatten, som i de flesta af Europas länder förefinnes i en eller annan form, har sedan längre tid i ett stort antal af dem varit progressiv antingen så, att arvinges fjernare skyldskap med arflåtaren medför större beskattning af arffallet, eller ock så, att skatten växer i mån af arffallets storlek; i flera länder utgår arfskatten efter båda dessa grunder för progressionen. De skäl, som anförts för att sålunda göra arfskatten progressiv, hafva varit många och talande. Hvad den progressiva arfskatten i egentlig mening — den, som växer med arffallets storlek — beträffar, har man gjort gällande, att den utgör en beskattning, som mer än de allra flesta tillgodoser den rigtiga beskattningsprincipen, att skatten bör företrädesvis träffa dem, som lättast förmå bära densamma. Den progressiva arfskatten gör detta, i fall, såsom skett i länder der den införts, ett skattefritt minimum af det samlade arvet eller af arfslotten medgifves. Detta medgifvande medför också